

درېم څپرکی

افغانستان

افغانستان د غسې هېواد دی، چې انسانان پکې له
ډېرې پخوا زمانې نه اوسېدل. بیا نو دا طبیعي ده چې هم
به دوی او هم به د دوی مېنه په خوځونو مونو یادېدل. د
افغانستان لومړني اوسېدونکي په یقین سره معلوم نه دي
او په اړه یې ډېر حدونه وهل شوي دي. د ویدي دورې
اوسېدونکي یې معلوم دي، چې هغه اریایان دي، دا هم
معلومه نه ده چې دغه اریایان څه وخت په لرغوني
افغانستان کې مېشته شول، خو څه وخت چې دوی د
هندوکش په دواړو خواوو سیمو کې اوسېدل د اریان نوم
یې د ځان لپاره غوره کړ. د کهزاد په وینا "تازمانیکه
قبایل ویدي درباخترو نقاطو طرفه هندوکش تمرکز
داشتند.... خود را به نام (اریا) یاد می‌کردند." په دې ډول د

کهزاد په وينا نام "اريا بار اول در مورد کتله باختري استعمال شده است.^(۱) "ددې لپاره چې افغانستان په تاريخ کې ښه وپېژندل شي، اول به ددغو اريايانو مېنه يانې اريانه او ورپسې خراسان په لنډ ډول معرفي شي.

اريانه:

کله چې اريانه وايو، لازمه ده دغه ټکي په نظر کې ونيول شي چې د اريانه حدود هېڅ وخت ټاکلي نه وو، حدود يې په واقع کې د پولې قومونو پورې اړه لرله چې که هغوی پوونده وو، حدود به يې د تغيير په حال کې و. په هغه وخت کې د اريانه ډېر اوسېدونکي پوونده اولرې مېشته وو. په واقع کې په هغه وخت کې پوونده توب د ژوند عام طرز و او د يوه قوم نوم د هغه ترمېنې نه زيات عام و. داسې هم ډېر شوي دي، چې يو قوم بل قوم په فشار يا د طبيعي عاملونو له امله خپله مېنه پرېښووله او په بلې مېنې کې به يې واړول او هغه به بيا د دوی په نامه ياده شوه.

بله دا چې اريانه له دغسې سيمو نه جوړه وه، چې هره يوه يې د يوه هېواد په شان وه. دغه واقعيت په اوستايي دوره کې پوره څرگند و. د زرتشت په قول د نيکي خداى اهورا مزدا شپاړس هېوادونه يا ملکونه (Lands) خلق

کړل، چې اريانه وايجو (Airyana Vaego) يې تر ټولو ښکلی هېواد و او نور يې دا دي: سغد هاس (Sughdhas)، مورو (Mouro)، بخدي (Bakhdhi)، نيسايا (Nisaya)، هاريو (Haroyo)، وای کي ريتا (Vaekerata) او روا (Urva)، خننتا (Khnenta)، هاروارتته (Harahvarta)، وارينا (Varena)، هايتمنت (Haetoment)، راغه (Ragha)، کخرا (Kakhra) او اوه سينونه [هيپتاهندو] (Heptahindu) او هغه ملک چې درنگا سرچينې ته نژدې پروت دی او هلته د غسې خلک او سپري، چې مشران نه لري. مهمه دا ده، چې دغه هېوادونه سره بېل وو او اهورامزدا هغه ددې لپاره خلق کړل، چې ښکلي اريانه وايجو د دوی له شر نه په امان وي. اريانه وايجو د وان گوهي ديتيا (Vnguhi Daitya) څنگ ته هېواد ښوول شوی دی^(۲). څنگه چې ددغه هېواد موقعيت هم ناڅرگند دی، د اريانه وايجو موقعيت هم نامعلوم دی او تاريخپوهان په دې اړه سره اختلاف لري. غبار اريانه وايجو د آمو او سردريا يا جيحون او سيحون تر مېنځ هېواد ښيي^(۳). کهزاد هم وايي، چې "...میتوان این قطعه زمین را در جوار سرچشمه رود اکسوس (امودريا) يا بين مجرای علیای اکسوس و ایكرارت یا امودريا و سردريا در حوضه فرغانه قرار

دارد^(۴) "خو نامتو انسان پېژندونکی گوردن چایلد وایي، چې د هلمند له موندنو څخه ښکاري، چې سیستان به اریانه وایجو وي^(۵)."

البته د بخدي یا باختر هېواد، چې یونانیانو په بکتريا (Bactria) یاد کړ، په ختیځ کې یو مهم هېواد و. مرکزي بلخ یا زراسپه و، چې یونانیانو په بکترا (Bactra) او وروسته عربانو د ام البلاد یا د ښارونو مور په نامه یاد کړ. د فرای په وینا "داسې ښکاري چې بلخ په ټول ختیځ کې تر ټولو لوی ښار وي^(۶)" بلخ په اوستا کې "د لوړو بېرغونو درلودونکی ښکلی بخدي" په نامه هم یاد شوی دی. بلخ د اریایي پاچایانو لومړنی مرکز هم ښوول شوی دی^(۷)، خود اریانه حدود، لکه چې دمخه وویل شول، د تغیر په حال کې و او ولایتونه یې د سیاسي وضعې له امله لږ وډېر کېدل. د یونان جغرافیه پوه او ساینس پوه بطليموس د لیکنې له مخې د اریانه ولایتونه دده په وخت کې یانې په دویمې عیسوي پېړۍ کې دا وو. مارجیانه (د مرغاب حوضه)، بکتریانه (بلخ او بدخشان)، اریا (هرات)، پاراپامیزوس (هزاره جات او کابل تر اباسین پورې)، درانجیانه (سیستان او کندهار، اراکوزیه (غزني او د کسي غرونه تر اباسین پورې)، او جدروزیه یا گدروزیه (کج او مکران یا بلوچستان)^(۸). د توجه وړ ده، چې دغه

ولایتونه د اوستایي دورې له شپاړسو هېوادونو نه لږ دي او پر هغه برسېره په څو برخو کې ورسره توپیر لري. دا هم معلومه نه ده، چې په اریانه کې به دغسې سیاسي نظام یا حکومت حاکم و، چې حکم به یې په ټولو ولایتونو چلېده. ځینې ولایتونه یې لا د غومره مهم وو، چې په خپل قوت امپراتوري شوي وو. درنجیانه یا سیستان او کندهار ولایت یې یو غټ مثال دی، چې د ساکا د واکمنۍ په وخت کې په امپراتورۍ بدل شو او ګوندو فارس یې، لکه چې دمخه ویل شوي دي، نامتو واکمن و. د غبار په وینا "این پادشاه بر تمام حصه های جنوبی اریانه و در شرق تا سند و پنجاب حکمران و مرکزش در حوضه ارغنداب بود و بر حکومت یونان و باختری در کابل هم خاتمه داده است." (۹)

اریانه په اصل کې یوه جغرافیوي اصطلاح وه، نه سیاسي. دا هم معلومه نه ده چې دغه نوم څه وخت او د چا له خوا د اریایانو پر مېنې ایښوول شوی دی. د غومره ویل کېدلی شي چې اول اریا د خلکو او وروسته اریانه د مېنې په مانا رواج شوې وي. لکه چې دمخه وویل شول، اریایان هغه وخت چې د هندو کش په دواړو خواوو سیمو کې مېشته شول، ځانونه یې د نجیب په مانا اریا وبلل. په دې ډول اریا د ویدي دورې نوم کېږي او دوی به ځکه دغه نوم

غوره کړی وي، چې ځانونه له تور پوټکو د رای ویدیانو (Drividians) څخه جلا وښيي چې د شمالي هند په موهنجه دارو او هراپا کې یې مدني او ښاري ژوند درلود او چې اریایانو لاندې کړل، د داسیو په سپک نامه یې یاد کړل. دغه پېښه په واقع کې په منځنۍ اسیا او شمالي هند کې په مېشتو خلکو باندې د پوونده خلکو د غلبې د حرکت لومړنۍ معلومه غټه پېښه وه، چې پېړۍ پېړۍ یې دوام وکړ او د نړۍ دغې پراخې سیمې تاریخ ته یې خاصه ځانګړتیا ورکړه. دا هم په یقین سره معلومه نه ده، چې اریانه یا اریانه وایجو په کومې پېړۍ کې د اریایانو د مېنې نوم شوی و. کهزاد یې "به اساس سرود ویدی (اریانم ویجو) سرزمین اولیه اریایي" گڼي^(۱۰)، خو مانه اریانه او نه اریانه وایجو یا اریانم ویجو نوم د ویداد مذهبي سندرو په هغه کتاب کې وموند، چې رالف ګرفت انګرېزي کړی او کهزاد د هغه پر بنسټ دغه لیکنه کړې ده.

لکه چې دمخه ویل شوي، اریانه وایجو د اوستایي دورې نوم وي، چې د هغو شپاړسو هېوادونو په ډله کې یو هېواد وي چې دمخه یې یادونه شوې. کهزاد هم څه وخت چې وایي چې د لرغوني یونان لیکوال "ایراتوستینز (Erotothenes) بار اول نام قدیم مملکت ما (اریانه) را در حوالی وسط قرن سوم ق م ذکر کرده"^(۱۱) ددغه حکم

تاييد کوي.

اريانه، اريانه وايجو او اريا ورته درې واړه د اريايانو يا په دقيق ډول د لرغوني افغانستان د لومړنيو معلومو اوسېدونكيو د هېواد په مانا دي. داسې ښکاري چې اريانم وايجو او اريا ورته د دوی د هېواد لومړنۍ نومونه وو، چې وروسته (خومره وروسته معلومه نه ده) اريانه شو، په دې ډول چې د "وايجو" او "ورته" وروستارې چې د ورشو يا ځای په مانا دي، ورو ورو ترک شول او اريانه يې ځای ونيو. دغه تغيير به هغه وخت پېښ شوی وي، چې په اصل کې پوونده اريايان مېشته شول. بله دا چې د "ورته" وروستارې د ورشو په مانا دي، چې اوس هم په پښتو کې ويل کېږي. د کهزاد په وينا "ورته" يا "ورشه" تا امروز در پښتو به صورت (ورشو) بمعنی (چراگاه) باقیمانده (ويجه) هم عیناً شکل، تلفظ و معنی خود را محافظه کرده است و در میان پښتو زبانان وادی ارغنداب قندهار بمعنی (جای)، (مسکن) استعمال میشود.^(۱۲) "اريانا به په اصل کې اريانه وه، چې د وښيانه په شان د پښتو نوم کېږي د اريايانو د هېواد په مانا. په اريانه وايجو کې هسې چې په تېرو پاڼو کې يې بيان شوی دی، د ساکا ډېرې څانگې آبادې وې چې ژبه يې ساکي يا پښتو وه، يا دا چې لکه چې دمخه ويل شوي پښتو او

اوستايي ژبې سره خوښېدې وې. په هر حال، دغه اتمولوجي هم ددې تاييد کوي چې د اريانه اوسېدونکي، يا ډېر اوسېدونکي يې ساکايانې پښانه يا د هغو وروڼه وو.

د اريانه حدود هم له دغه حکم سره جوړ راځي، چې ډېر لرغوني نه دي. دغه حدود د لومړي ځل لپاره د لرغوني يونان ايراتوستينز د مخزېږدې درېيمې پېړۍ په نيمايي کې ثبت کړي، چې هغه په دغه اړه معلومات له يونانيانو نه او يونانيانو هغه له ځايي خلکو نه ترلاسه کړي وو او نورو بيا د ايراتوستينز د ليکنې پر بنسټ ليکنې کړي دي. سترابو له همدغې ډلې يونانيانو نه و، چې د اريانه حدود يې په دې ډول ښوولي. (سترابو له ميلاد نه شپېته کاله دمخه تر نولس ميلاد پورې ژوند کړی دی.) د سترابو په وينا د اريانه حدود په ختيځ کې اباسين او په جنوب کې د هند سمندر و. لويديځ حد يې په يوه ځای کې د غسې يوه فرضي کرښه ښوولې، چې له کسپين نه تر کارمانيا (کرمان Carmania) پورې غزېدلې او په بل ځای کې يې د غسې ليکه ښوولې، چې پارتيان (Parthiene) له ميديا (Media) څخه او کرمان له پاراي تکين (Paraetakena) او پارس څخه جلا کوي او شمال ته يې د پاراپاميزاد غرونه ښوول شوي دي، چې دوام يې د

شمالي هند پولـه جوړوي^(۱۳). دغه حدود برسېره پردې، چې غېر دقيق او په لويديځه خوا کې ناڅرگند دي، بخدي او سغديانه پکې نه دي ښودل شوي. پروفيسر ولسن دغه نيمگړتيا سمه کړې او د اپولوډورس (Apollodorus) له قول نه يې ليکلي چې اريانه د پارس او ماد ځينې برخې او په شمال کې بخدي او سغديانه هم په غېر کې نيسي، په داسې حال کې چې بخدي د هغې اصلي برخه جوړوي^(۱۴).

ښايي دا په نظر کې ونيوله شي، چې ددغه حدود دننه دغومره پراخې سيمې پرتې دي، چې يو کورنۍ يا يو حکومت اداره کولی نه شو، نو دا يو جغرافيوې او ژبنۍ واحد کېږي، نه سياسي واحد. که سياسي واحد وای، يو ځانگړی نظام به يې لرلای، هم به يې جوړښت معلوم وای او هم به يې اوسېدونکيو د باندني يرغل په برابر کې گډ غبرگون ښودلای، خو واقعيت غسې نه و. د بېلگې په ډول په سلوکېدې دوره کې د هند د موريا دولت مؤسس چندراگوپتا موريا ترپاراپاميزاد (هندوکش) پورې د اريانه ختيځه برخه د خپلې امپراتورۍ برخه وگرځوله، بې له دې چې له گډ مقاومت سره مخ شي. په سرچپه ډول د سيستان ساکي کورنۍ د گوندو فارس په واکمني کې شمالي هند د خپلې امپراتورۍ برخه وگرځوله، بې له دې چې دغه بری يې د نورو سيمو په مرسته ترلاسه کړی وي.

په يونان-باختري دوره کې پاچا ميناندر شمالي هند لاندې کړ او خپله واکمني يې پرې جاري کړه. په دغه حال کې اريانه بايد د اريايانو ژوند سيمه وگڼله شي، نه د يوه واحد حکومت تر لاس لاندې سيمه. اريانه شايد د هغو ياد شويو شپاړس هېوادونو عمومي نوم هم و، په دې ډول چې هر ځانگړی هېواد يې د خپلو اجتماعي مقاولو له مخې د نفوذمنو قومي مشرانو په مشوره د واکمنې کورنۍ د لويانو له خوا په خپلواک ډول اداره کېده. دا هم د يادولو وړ ده، چې په پورته ياد شوي حدود کې دننه سيمه د خپلو اوسېدونکيو له خوا اريانه يادېده او په هغې کې دننه د غسې سيمې وې چې په هرې يوې کې د آريه ريښه ليدل کېده، لکه هرويو، هراوي تي، ارياکا، ارياسپ، اريوس او ارتاکانا^(۱۵).

د يادولو وړ ده چې هغه اريايان، چې په ماد يا پارس يا هند کې مېشته شول خپله مېنه يا مېنې يې د اريانه په نامه نه کړې، يوازې هندي اريايانو د اريانه اريايانو په پيروي د هماليې سهيل ته خپله نوې مېنه د خپل واکمن بهاراته (Bharata Varsha) په نامه بهاراته ورشه (Bharata) ونوموله^(۱۶). په شاهنامه کې چې د ايران نوم په وار وارياد شوی دی، له هغه نه مطلب اريانه دی. د ايران نوم له اريانم (Aryanam) يانې د اريايانو له هېواد نه راوتلی دی^(۱۷).